

بررسی مقاومت به شوری و خشکی چهار رقم جو (*Hordeum vulgare* L.) در مرحله جوانه زنی

• مهناز حیدری ریکان

عضوهیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی امور دام آذربایجان غربی

• رضا حیدری و • رشید جامعی

اعضای هیأت علمی گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه

تاریخ دریافت: مرداد ماه ۱۳۸۳ تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۱۳۸۵

email: heidaririkan15@yahoo.com

چکیده

شوری و خشکی دو استرس فزاینده در خاک‌های منطقه بوده و یکی از راههای مقابله با آن انتخاب ارقام مقاوم است. به منظور بررسی مقاومت به شوری و خشکی ارقام جو (*Hordeum vulgare*)، چهار رقم رایج سه‌هند، ماکویی، نقده و CB، مورد مطالعه قرار گرفت. سطوح شوری ۱۵،۱۰،۵ و ۲۰ گرم در لیتر NaCl و سطوح خشکی ۱۵۰، ۵۰، ۲۵ و ۱۰۰ گرم در لیتر گلوکز بودند. با توجه به نتایج حاصل، از بین ارقام، سه‌هند با بالاترین میانگین در صد جوانه زنی ۸۰٪ در سطح ۲۰ گرم در لیتر شوری و ۸۷٪ در سطح ۱۵۰ گرم خشکی به عنوان رقم مقاوم و CB با پایین‌ترین میانگین در صد جوانه زنی ۲۷٪ در سطح ۲۰ گرم در لیتر شوری و ۳۴٪ در سطح ۱۵۰ گرم خشکی به عنوان رقم حساس برای انجام مراحل بعدی کار انتخاب شد. دو رقم بالا تحت تنش خشکی بر حسب ظرفیت مزرعه در سطوح آزمایشی F.C. و ۱/۲ F.C. و ۱/۴ F.C. کاشته شدند. قندهای محلول و پرولین ساقه و ریشه در سطح F.C. ۱/۴، اختلاف معنی دار داشته و در حالت کلی در رقم سه‌هند تحت شرایط خشکی مقادیر پرولین ساقه و ریشه بسیار بیشتر از رقم CB بوده در مقابل تولید قندهای محلول رقم CB بالا بود. در بررسی فعالیت آنزیم آلfa آمیلاز بر اساس مقدار نشاسته تجزیه شده در گیاهچه‌های چهار روزه دو رقم فوق تحت شوری و خشکی اختلاف معنی دار بوده و عملکرد رقم سه‌هند تقریباً دو برابر آن در CB بود. اعمال تنش‌های خشکی و شوری به ترتیب در سطوح ۵۰ و ۱۰۰ گرم در لیتر گلوکز و ۷ و ۱۴ گرم در لیتر NaCl به بذور در حال جوانه زنی منجر به تغییر در الگوی الکتروفورزی باندهای ۳، ۱ و ۷ (۶۲/۷، ۴۳/۳۵ و ۲۶/۶۸ کیلو دالتون) پروتئین‌های قسمت بذری شد. بطوریکه عمده تفاوت‌ها در حضور یا عدم حضور باندها در محدوده ۴۳/۳۵ تا ۶۲/۷ کیلو دالتونی در سطح تیمارها بود که در این محدوده آنزیم‌های آلfa آمیلازی قرار می‌گیرند. اختلاف اصلی دو رقم در نمونه‌های شاهد و ۷ گرم در لیتر NaCl بود. این تفاوت می‌تواند بیانگر اختلاف معنی دار دو رقم در مرحله جوانه زنی باشد.

کلمات کلیدی: جو، تنش خشکی، شوری، پرولین، قند محلول، آلfa-آمیلاز، الکتروفورز

Pajouhesh & Sazandegi 74 pp: 134-142

Evaluation of resistance for drought and salinity in four barley (*Hordeum vulgare* L.) cultivars in germination stage*By: M. Heidary, Natural Resources Research Center of West, Azarbdjan Province, R. Heidary and R. Jameai, Department of Biology, Faculty of Science, University of Uromieh, Iran.*

The salinity and drought are two increasing stress in region soils. So that the selection of resistant cultivars is necessary and the most important. In order to study salinity and drought resistant of barley four cultivars named Sahand, Makoi, Naghadeh and CB were selected. By using randomized complete block design seeds of all cultivars were planted. The salinity and drought levels were respectively 5, 10, 15 & 20 gr/lit NaCl, 25, 50, 100, 150 gr/lit glucose. The results showed that in critical salinity (20 gr/lit NaCl) and drought (150 gr/lit) conditions the percentage germination of Sahand and CB were respectively 80.27 & 87.31. Then Sahand was resistant and CB sensitive cultivar. Sahand and CB were planted under field capacity F.C. Condition in three levels of F.C., 1/2 F.C., 1/4 F.C... After ten days concentration of free proline and soluble sugars in leaves and roots of seedling were determined. By increasing of drought stress, accumulation of proline and soluble sugars content leaves and roots of both cultivars were significantly increased. We experimented Alpha-amylase activity in four days seedlings that germinated under drought and salinity condition. Alpha-amylase activity in the Sahand was higher than that in the CB. In electrophoresing (SDS-PAGE) of seedling protein of treatment under drought and salinity condition, the most differences were in some bands with 62.7, 43.35 and 28.68 KD molecular weight.

Key words: Barley, Salinity-stress, Drought-stress, Proline, Soluble sugars, Alpha-amylase, Electrophoresing**مقدمه**

تنش‌های محیطی، مخصوصاً تنش آبی یکی از مهمترین عوامل محدود کننده تولیدات کشاورزی در دنیا است. گیاهان در مقابل خشکی از طریق تغییرات مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و متابولیکی در تمام اندامهای خود پاسخ می‌دهند (۸). بطور کلی گیاهچه‌های جوان به خشکی حساسترند و تفاوت‌های ژنتیکی در مقابله با خشکی ممکن است در گیاهچه آشکار شود و همین امر فرصت مفیدی برای به‌گزینی و انتخاب است (۲۵). گیاهان تحت استرس شوری و خشکی برای سازگاری، با انباشتن یک یا چند ماده آلی با وزن مولکولی کم، فشار اسمزی را پایین می‌آورند. تنظیم اسمزی همچنین می‌تواند به وسیله تبدیل پلی‌ساکاریدها (نشاسته و فروکتان‌ها) به یکدیگر و الیگوساکاریدها (ساکارز و گلوکز) کنترل شود، زیرا پتانسیل اسمزی ارتباط مستقیم با تعداد ملکولهای ماده حل شده دارد (۴، ۹، ۱۹، ۲۱، ۲۰، ۲۶). در دانه غلات انرژی برای جوانه زنی از طریق تجزیه کربوهیدرات‌ها (نشاسته) در اندوسپرم دانه تامین می‌شود. بیولوژی ملکولی و سلولی این فرایند با جزئیات زیادی در گونه‌های مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است (۱۱). در جو، سنتز آنزیم‌های دست‌اندر کار در دانه بسیار منظم می‌باشد. لایه آلورون به عنوان یک مکان کنترل هورمونی برای القای چندین آنزیم عمل می‌کند (۳). یکی از آن آنزیم‌ها آمیلاز بوده که نقش بسیار مهمی را در شکستن نشاسته به عهده دارد. ایزوزیم‌های مختلفی از آن در غلاتی مانند جو و برنج گزارش شده است. این ایزوزیم‌ها را می‌توان به وسیله الکتروفورز ژل پلی‌آکریل آمید افقی از هم تفکیک کرد (۲۳، ۷). نتایج آزمایشات بر روی برنج نشان می‌دهد که فعالیت آلفا آمیلاز در حضور NaCl کاهش می‌یابد (۱۶). تغییر الگوی پروتئین‌های بخش بذری جو جوانه زده تحت استرس شوری و خشکی در ژل الکتروفورزی می‌تواند فرم‌های مقاوم آنزیم به استرس را نشان دهد (۱۰، ۱۲). بررسی توانایی ارقام مورد کاشت در منطقه، در مقابله با استرس خشکی و شوری از اهداف این مطالعه می‌باشد.

مواد و روش‌ها

چهار رقم سه‌هند، ماکویی، نقده و CB-۷۴-۲ در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند. رقم سه‌هند (توکاک) از ارقام دیم و مقاوم به خشکی است که مبدا اصلی آن کشور ترکیه بوده و یک رقم تجاری محسوب می‌شود. این رقم برای کشت در مناطق سرد دیم کاری کشور از سوی مرکز تحقیقات دیم مراغه معرفی شده است. جو ماکویی (استار) از سازمان خواربار جهانی دریافت شده و رقم نقده (دیم) بومی استان آذربایجان غربی است و بالاخره رقم CB-۷۴-۲ بومی ایران می‌باشد. به منظور بررسی اثر خشکی و شوری بر جوانه زنی ارقام مورد مطالعه از طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی استفاده شد. چهار سطح خشکی بر اساس غلظت‌های صفر (شاهد)، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ گرم در لیتر گلوکز و چهار سطح شوری بر اساس غلظت‌های صفر (شاهد)، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ گرم در لیتر NaCl، آماده شد (۱). برای هر رقم در هر سطح سه پتری دیش (به منزله بلوک کامل تصادفی) محتوی ۵۰ بذر قرار داده شد. با شمارش بذرهای جوانه زده بعد از ۷۲ ساعت در صد جوانه زنی ارقام در آن سطح تعیین شد. در ارزیابی ارقام از بین چهار رقم، دو رقم سه‌هند و CB به ترتیب به عنوان مقاوم و حساس تعیین شدند. به منظور بررسی‌های بیشتر سطوح تنش خشکی بر اساس ظرفیت مزرعه ایجاد شد. بر این اساس و بر حسب ظرفیت مزرعه سه سطح آزمایشی F.C، F.C ۱/۲ و F.C ۱/۴ ایجاد کرده و به ترتیب هر دو روز یکبار ۲۰۰، ۱۰۰ و ۵۰ میلی لیتر آب به آنها اضافه شد (۱). هر ظرف (گلدان) را از وسط مرزبندی کرده و در یک طرف رقم سه‌هند و در طرف دیگر رقم CB را با ۱۲ تکرار کاشته و در مجموع ۳ بلوک کامل ایجاد شد. دو رقم وسط تنش به صورت فاکتوریل ۲×۳ در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی برای ارزیابی هر کدام از فاکتورها و اثرات متقابل آنها (بصورت ۶ تیمار) بر روی صفات بیوشیمیایی غلظت پرولین، غلظت قندهای محلول در ریشه و ساقه مورد استفاده قرار گرفت (۶، ۸). بعد از ده روز جوانه‌ها از خاک خارج شده و پس از خشک نمودن برای انجام مطالعات بیوشیمیایی مورد استفاده قرار گرفت. برداشت نمونه برای انجام مطالعات بصورت کاملاً تصادفی از ردیف‌های ۱۲-۱ بود (دمای اتاق در روز ۲۰ درجه و در شب ۹ درجه سانتیگراد بود). برای سنجش فعالیت آلفا آمیلاز در سطوح شوری و خشکی ارقام مورد مطالعه جو (سه‌هند و CB) در دو سطح خشکی ۵۰ و ۱۰۰ گرم در لیتر گلوکز و در دو سطح شوری ۷ و ۱۴ گرم در لیتر NaCl به اضافه شاهد، در داخل پتری دیش با تأمین آب مورد نیاز در داخل انکوباتور با دمای ثابت ۲۵ درجه سانتیگراد به مدت ۴ روز قرار داده شدند بعد از ۴ روز برای هر تیمار ۱۵ عدد بذر جوانه زده به صورت تصادفی از میان سه تکرار برداشته، ریشه چه و برگ‌های اولیه را به دقت از بذر جدا کرده و بذر درهاون چینی با افزودن ۱۰ میلی لیتر آب مقطر کاملاً سرد، له شد. در نهایت با استفاده از نشاسته ۱٪ و آنزیم آلفا آمیلاز خالص شده، فعالیت این آنزیم توسط اسپکتروفتومتر (Bosch & Lomb) در ۶۲۰ nm بررسی شد (۲). برای بررسی تغییرات ایجاد شده در سنتز پروتئین‌های قسمت بذرچه‌ای، الکتروفورز پروتئین‌ها (SDS-PAGE) با ژل زیرین ۱۵ درصد و ژل بالایی ۳ درصد انجام گرفت (۱۵).

نتایج جوانه‌زنی

رقم سه‌هند تحت شرایط هر دو نوع تنش، جوانه زنی بسیار بالایی را نشان داد، (در تنش حاد شوری یعنی ۲۰ گرم در لیتر NaCl، ۸۰ درصد و در تنش حاد خشکی یعنی ۱۵۰ گرم گلوکز در لیتر، ۸۷ درصد). در حالیکه رقم CB تحت هر دو نوع تنش کمترین در صد جوانه زنی را در بین ارقام داشت. (در تنش حاد شوری ۲۷ درصد و در تنش حاد خشکی ۳۱ درصد). بر اساس این نتایج (جدول ۱) رقم سه‌هند به عنوان رقم مقاوم و رقم CB به عنوان رقم حساس در مرحله جوانه زنی تعیین شدند. همچنان که جدول آنالیز واریانس (جدول ۲) و گروه‌های آزمون دانکن بر روی نمودارهای ۱ و ۲ نشان می‌دهند در بررسی اثر شوری و خشکی بر جوانه زنی ۴ رقم جو، فاکتور رقم (A) و هم فاکتور عامل مورد مطالعه (B) اثر معنی دار بر جوانه زنی دارند. بدین معنی که ارقام مورد مطالعه در سطوح مختلف عوامل مورد بررسی، از نظر جوانه زنی، تفاوت معنی داری با هم دیگر داشته و از طرف دیگر سطوح مختلف هر عامل نیز، با هم دیگر تفاوت معنی داری بر روی جوانه زنی نشان می‌دهند در نهایت اثرات متقابل A×B (رقم × عامل) نیز معنی دار بوده و تمامی این اختلاف‌ها در سطح احتمال کمتر از ۱ درصد می‌باشد.

تغییرات قندهای محلول و پرولین

با اعمال تنش خشکی به دو رقم سه‌هند و CB به عنوان ارقام مقاوم و حساس تغییرات بیوشیمیایی که شامل غلظت پرولین و قندهای محلول در ساقه و ریشه دو رقم می‌باشند مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۳). آنالیز واریانس فاکتورهای بیوشیمیایی مورد مطالعه به هنگام تنش خشکی در (جدول ۴) آورده شده است. قندهای محلول در ساقه و ریشه ارقام بر اساس جدول آنالیز واریانس در فاکتور A (رقم زراعی) با هم اختلاف معنی دار دارند در فاکتور B یعنی در سطوح مختلف خشکی نیز این اختلاف معنی دار در ارقام دیده می‌شود. ارقام چه در ریشه و چه در ساقه در سطح شاهد با هم اختلاف معنی دار ندارند اما در سطح خشکی F.C ۱/۴ گروه‌های آزمون دانکن کاملاً متفاوت بوده و اختلاف کاملاً معنی دار است. ارقام در آزمایش مقادیر پرولین در ساقه و ریشه بر اساس جدول آنالیز واریانس با هم اختلاف معنی دار دارند این اختلاف در سطوح تنش یعنی فاکتور B و همچنین AB نیز دیده می‌شود. مقدار پرولین در ساقه سه‌هند در سطح شاهد بالاتر از مقدار آن در CB است. این اختلاف در سطح خشکی F.C ۱/۴ نیز حفظ می‌شود به طوری که گروه دانکن ساقه سه‌هند در سطح خشکی F.C ۱/۴ و گروه دانکن ساقه B، CB می‌باشد. در قسمت ریشه برعکس ساقه، پرولین CB بیشتر بوده و مقدار میانگین آن دو برابر مقدار آن در ریشه سه‌هند می‌باشد. اما در سطح خشکی F.C ۱/۴ برعکس سطح FC مقدار پرولین سه‌هند بسیار بالا رفته و نزدیک به ۶/۷ برابر مقدار آن در شاهد می‌شود در حالی که مقدار پرولین ریشه CB، در ضمن افزایش حدود سه برابر، از رقم سه‌هند عقب می‌ماند (نمودارهای ۳ و ۴).

فعالیت آلفا آمیلاز

در نتایج حاصل از سنجش فعالیت آمیلازی در بخش بذری گیاهچه‌های چهار روزه (جدول ۵) بر اساس جدول آنالیز واریانس (جدول

جدول ۱: مقایسه درصد جوانه زنی بذور ارقام در سطوح مختلف عوامل مورد بررسی

ارقام				سطوح مختلف عوامل مورد مطالعه	
CB	نقده	ماکویی	سهند		
٪۹۴	٪۹۰	٪۸۴	٪۹۸	شاهد	سطوح مختلف شوری
±۰/۰۱	±۰/۰۲	±۰/۰۴	±۰/۰۲	میانگین ± انحراف معیار	
٪۹۴	٪۹۰	٪۷۵	٪۹۴	۵ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۲	±۰/۰۱	±۰/۰۴	میانگین ± انحراف معیار	
٪۸۳	٪۸۹	۶۴٪	٪۹۲	۱۰ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۵	±۰/۰۴	±۰/۳۰	میانگین ± انحراف معیار	
٪۵۷	٪۷۷	۵۷٪	٪۸۵	۱۵ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۲	±۰/۰۲	±۰/۰۳۷	میانگین ± انحراف معیار	
٪۲۷	٪۵۷	۳۸٪	٪۸۰	۲۰ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۲	±۰/۰۱	±۰/۰۴	میانگین ± انحراف معیار	
٪۹۵	٪۹۱	٪۸۵	٪۹۸	شاهد	سطوح مختلف خشکی
±۰/۰۱	±۰/۰۲	±۰/۰۱	±۰/۰۱	میانگین ± انحراف معیار	
٪۸۳	٪۸۸	۷۷٪	٪۹۷	۲۵ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۲	±۰/۰۱	±۰/۰۱	میانگین ± انحراف معیار	
٪۸۱	٪۸۷	٪۶۷	٪۹۵	۵۰ گرم در لیتر	
±۰/۰۲	±۰/۰۳	±۰/۰۲	±۰/۰۲	میانگین ± انحراف معیار	
٪۶۷	٪۷۶	٪۶۴	٪۹۵	۱۰۰ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۵	±۰/۰۱	±۰/۰۱	میانگین ± انحراف معیار	
٪۳۱	٪۶۴	٪۶۱	٪۸۷	۱۵۰ گرم در لیتر	
±۰/۰۱	±۰/۰۵	±۰/۰۱	±۰/۰۲	میانگین ± انحراف معیار	

جدول ۲: آنالیز واریانس بررسی اثر فاکتورهای رقم زراعی و سطوح عوامل و اثرات متقابل آنها در درصد جوانه زنی

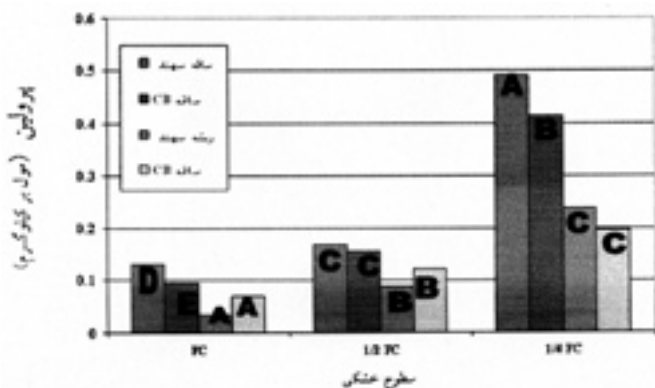
میانگین مربعات		درجه آزادی	منابع تغییرات
اثر خشکی بر درصد جوانه زنی	اثر شوری بر درصد جوانه زنی		
۲۰/۸۶۷	۳/۴۶۷	۲	تکرار
۱۸۲۹/۶۶۱□	۱۹۳۸/۰۶۱□	۳	فاکتور A (رقم زراعی)
۲۰۰/۱۹۳۳	۳۳۸۱/۹۵۸□	۴	فاکتور B (سطح عامل موثر)
۲۶۹/۸□	۲۷۲/۸۸۱□	۱۲	(اثر متقابل رقم * عامل) AB
۴/۶۰۴	۹/۶۶	۳۸	اشتباه

** و * به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۱ و ۵ درصد

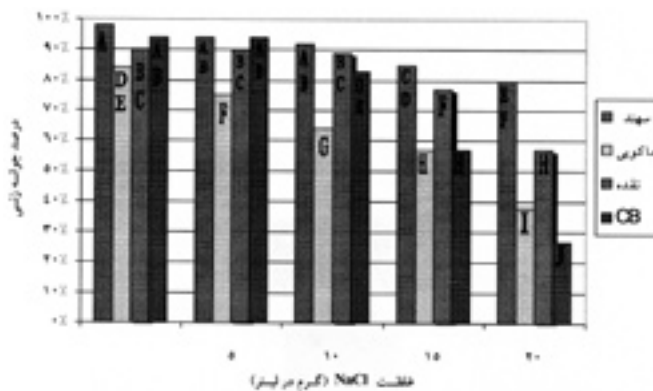
(نمودار ۵) اختلاف معنی دار بین دو رقم وهمچنین در سطوح مختلف خشکی دیده می شود. نکته جالب در مقایسه اثر این دو روش ایجاد تنش بر فعالیت آنزیم این است که در تنش خشکی شیب کاهش فعالیت در حین اینکه در دو رقم مشابه بوده اما بسیار تند است بطوریکه در تک تک سطوح به نصف مقدار آن در سطح شوری می رسد بطوریکه در رقم سهند میانگین فعالیت در شاهد ۰/۶۸۲ بوده که در سطح شوری ۱۴ گرم در لیتر به ۰/۴۷۷ تقلیل یافته است در حالیکه همین مقدار در شاهد در سطح تنش خشکی (۱۰۰ گرم در لیتر) به ۰/۲ واحد، یعنی به ۱/۳ میزان آن تقلیل یافته است این وضعیت در رقم CB نیز با کمی تفاوت دیده می شود.

۶) و نمودارهای ۵ و ۶ دو رقم با هم اختلاف معنی دار داشته و سهند در گروه A دانکن و CB در گروه D قرار می گیرد در آزمایش اعمال تنش شوری ارقام در فاکتور B (سطح عامل موثر) نیز کاملاً معنی دار هستند. بطوریکه رقم سهند در سطوح مختلف شوری به ترتیب در گروه های A و B و C و رقم CB در گروه های D و E و F قرار می گیرند. شیب کاهش فعالیت در هر دو رقم تقریباً یکسان بوده هر دو به یک اندازه در اثر شوری کاهش یافتند.

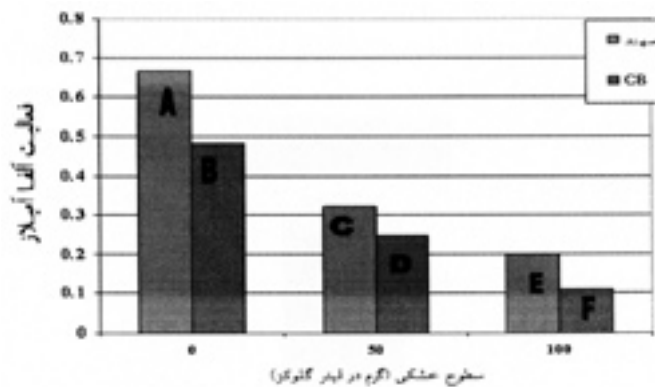
در آزمایش سنجش میزان فعالیت آنزیم تحت استرس خشکی مشابه تنش شوری بر اساس جدول آنالیز واریانس (جدول ۶) و گروهها دانکن

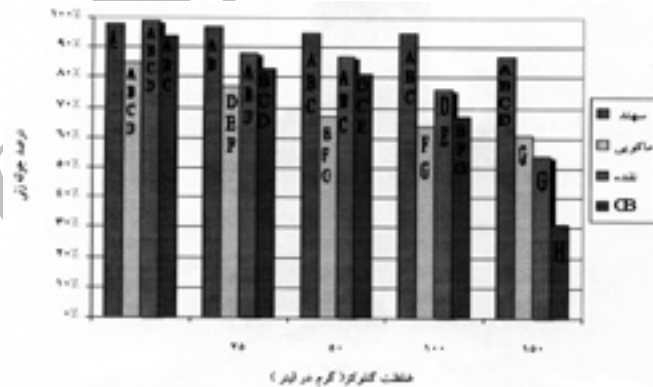
نمودار ۴- مقایسه تغییرات پرولین دو رقم در سطوح مختلف خشکی

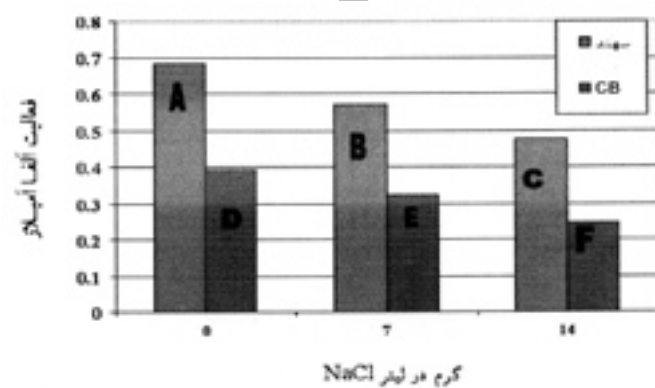
نمودار ۱- مقایسه درصد جوانه زنی چهار رقم جو در شرایط تنش (حروف متفاوت روی ستون ها، بیانگر معنی دار بودن تفاوت میانگین ها در سطح ۵٪ می باشد)

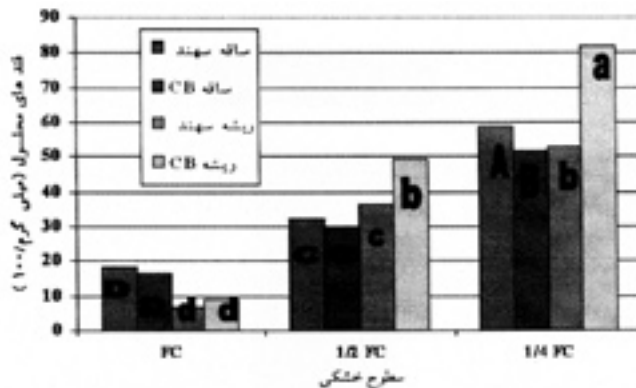
نمودار ۵- مقایسه تغییرات فعالیت آلفا آمیلاز دو رقم در سطوح مختلف خشکی

نمودار ۲- مقایسه درصد جوانه زنی چهار رقم جو در شرایط تنش خشکی

نمودار ۶- مقایسه تغییرات فعالیت آلفا آمیلاز دو رقم در سطوح مختلف شوری

نمودار ۳- مقایسه تغییرات قندهای محلول دو رقم در سطوح مختلف خشکی

جدول ۳: تغییرات کمی فاکتورهای بیوشیمیایی مورد مطالعه به هنگام اعمال تنش خشکی

رقم	سطح تنش	پرولین برگ	پرولین ریشه	قندهای محلول ساقه	قندهای محلول ریشه
		mM/kg dw	mM/kg dw	mg/۱۰۰g dw	mg/۱۰۰g dw
		میانگین ± انحراف معیار	میانگین ± انحراف معیار	میانگین ± انحراف معیار	میانگین ± انحراف معیار
سبزه	FC	۰/۱۳۱	۰/۰۳۵	۱۸/۵۳	۶/۸۸
		± ۰/۰۰۲	± ۰/۰۰۳	± ۰/۶۹	± ۰/۴۸
	۱/۲ FC	۰/۱۶۹	۰/۰۸۹۷	۳۲/۴۴	۳۶/۴۵
		± ۰/۰۲	± ۰/۰۰۴	± ۱/۷۵	± ۲/۲۸
	۱/۴ FC	۰/۴۹۱	۰/۲۳۷	۵۸/۴۴	۵۲/۶۷
		± ۰/۰۱۷	± ۰/۰۱	± ۱/۹۹	± ۰/۴۸
CB	FC	۰/۰۹۶	۰/۰۷	۱۶/۶۳	۹/۱۳
		± ۰/۰۱۴	± ۰/۰۰۹	± ۰/۶۵	± ۰/۲۹
	۱/۲ FC	۰/۱۵۵	۰/۱۲۳	۳۰/۱۷	۴۹/۱۹
		± ۰/۰۰	± ۰/۰۲۸	± ۱/۲۸	± ۳/۸۴
	۱/۴ FC	۰/۴۱۳	۰/۱۹۷	۵۱/۴۲	۸۱/۸۵
		± ۰/۰۲	± ۰/۱۹۷	± ۰/۰۲	± ۶/۰۸

جدول ۴: آنالیز واریانس بررسی اثر فاکتورها (رقم زراعی و سطح تنش خشکی) و اثرات متقابل آنها در فاکتورهای بیوشیمیایی

میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات
قندهای محلول ریشه	قندهای محلول ساقه	پرولین ریشه	پرولین ساقه		
۳۶/۶۲۸□	۰/۳۷۱	۰/۰۳	۰□	۲	تکرار
۹۶۶/۸۲۷□	۶۲/۶۸۳□	۰/۰۳۶□	۰/۰۰۸□	۱	فاکتور A (رقم زراعی)
۵۳۳۷/۵۹۱□	۲۱۴۱/۵۷۲□	۰/۰۶۷□	۰/۱۰۲□	۲	فاکتور B (سطح عامل موثر)
۲۷۲/۱۳۹□	۱۲/۲۳۶□	۰/۰۲۶□	۰/۰۰۲□	۲	(اثر متقابل رقم × عامل) AB
۸/۰۴۶	۱/۸۵۱	۰/۰۳۶	۰	۱۰	اشتباه

**و* به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

جدول ۵- تغییرات فعالیت آلفا آمیلاز در قسمت بذری گیاهچه تحت تنش

فعالیت آلفا آمیلاز میانگین ± انحراف معیار		
CV	سهند	سطوح عوامل مورد مطالعه
۰/۳۲۹	۶۸۲/۰	سطوح مختلف
± ۰/۰۲۲	± ۰/۰۲۸	
۳۲۲/۰	۵۷۱/۰	شوری
± ۰/۰	± ۰/۰۱۸	
۲۴۶/۰	۴۷۷/۰	(NaCl)
± ۰/۰	± ۰/۰	
۴۸۳/۰	۶۶۷/۰	سطوح مختلف
± ۰/۰۳	± ۰/۰۱۷	
۲۴۶/۰	۳۲۱/۰	خشکی
± ۰/۰	± ۰/۰۰۱	
۱۱/۰	۲/۰	(گلوکز)
± ۰/۰۱۷	± ۰/۰۱۵	

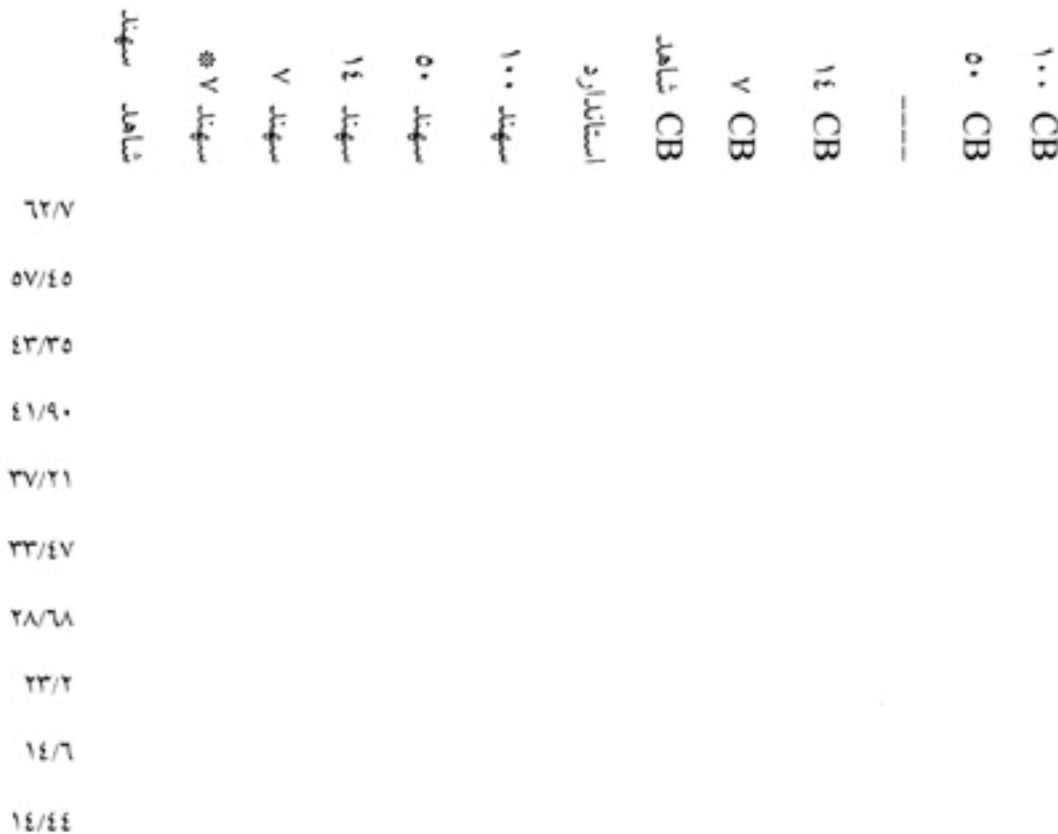
الکتروفورز

با توجه به شکل ۱ و جدول ۷ ملاحظه می‌شود که اعمال تنش‌های شوری و خشکی به بذور در حال جوانه زنی منجر به تغییر در الگوی الکتروفورزی باندهای ۱، ۳ و ۷ (۶۲/۷، ۴۳/۳۵ و ۲۶/۶۸ کیلو دالتون) پروتئین شده است. البته تغییراتی نیز در ضخامت باندها در نمونه‌های مختلف نسبت به هم مشاهده می‌شود.

بحث

جو یکی از مقاوم‌ترین گیاهان زراعی به شوری است که سطح متوسط تحمل آن در حدود ۱۰/۲ گرم در لیتر NaCl است (۱۴، ۱۸) در تحقیقی که Flowers و همکاران بر روی ۲۴ ژنوتیپ جو انجام دادند قدرت تحمل رقم مقاوم سه برابر رقم حساس بود (۱۲). قدرت جوانه زنی رقم سه‌سهند نیز در بین چهار رقم نتیجه مشابه را نشان داد. البته باید توجه داشت که در شوری حاد (۲۰ گرم در لیتر) رقم سه‌سهند ۸۰ درصد در خشکی حاد (۱۵۰ گرم در لیتر) ۸۷ درصد جوانه زنی داشت که در مقایسه با کار دیگران در این زمینه بسیار قابل تامل است. در بررسی اسموریگولاتورها در ریشه وساقه دو رقم حساس و مقاوم در مرحله ده روزگی در تحت تنش خشکی براساس ظرفیت مزرعه به منظور بررسی سازگاری در شرایط کم

آبی همانطوریکه انتظار می‌رفت (۱، ۵، ۱۳) میزان فندهای محلول در ریشه و ساقه هر دو رقم بسیا بالا رفت و این تغییرات در ریشه بسیار چشمگیر بود بطوریکه مقدارافزایش در سطح تنش ۱/۴ F.C در رقم ۸ CB برابر بود. در حالیکه در مورد پرولین میزان افزایش در ساقه ارقام چشمگیر بود بدین معنی که ارقام جو در شرایط تنش عمدتاً فندهای محلول را در ریشه خود انباشته می‌کنند در حالیکه در ذرت (۲۲، ۲۴) و گندم (۱) عکس این بوده و پرولین بیشتر در ریشه انباشته می‌شود با توجه به نمودار (۳) میزان تراکم قند در رقم حساس به ۸ برابر مقدار اولیه آن رسید. آنزیم آلفاآمیلاز یکی از فاکتورهای مهم در پیش برد فرایند جوانه زنی بوده که دارای چند ایزوزیم می‌باشد (۱۷، ۲۱) نتایج حاصل از مقایسه تغییرات فعالیت آنزیم آلفاآمیلاز در تحت تنش شوری و خشکی نشان می‌دهد که رقم سه‌سهند همیشه بر رقم CB برتری داشته، که این نتیجه با نتایج جوانه زنی کاملا مطابقت دارد. نقطه جالب توجه در مقایسه اثر دو روش ایجاد تنش بر روی فعالیت آنزیم در این است که در تنش خشکی شیب کاهش فعالیت در عین اینکه در دو رقم مشابه بوده اما نسبت به تنش شوری بسیار تند است. به عبارت دیگر خشکی دو برابر شوری فعالیت آنزیم را مهار می‌کند علت این امر را با توجه به کار Loreti و همکاران می‌توان چنین توجیه کرد که چون گلوکز خود محصول عمل این آنزیم بوده و وجود این ماده در محیط عمل آنزیم

شکل ۱: نتایج الکتروفورز پروتئین‌های قسمت بذری دانه رست‌های رقم سه‌سهند و CB

جدول ۶: آنالیز واریانس اثر فاکتورهای (رقم زراعی و سطح تنش) و اثرات متقابل آنها در فعالیت آلفا آمیلاز

میانگین مربعات		درجه آزادی	منابع تغییرات
فعالیت آلفا آمیلاز در شرایط خشکی	فعالیت آلفا آمیلاز در شرایط شوری		
۰/۰۰۱	۰	۲	تکرار
۰/۰۶۱□	۰/۲۹۷□	۱	فاکتور A (رقم زراعی)
۰/۲۷۸□	۰/۰۴۶□	۲	فاکتور B (سطح عامل موثر)
۰/۰۰۵□	۰/۰۰۱□	۲	اثر متقابل رقم × عامل AB
۰	۰/۰۰۱	۱۰	اشتباه

□ به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

جدول ۷: نتایج الکتروفورز پروتئین‌های قسمت بذری گیاهچه‌های چهار روزه دو رقم سهند و CB در شرایط

شماره باند	فاصله طی شده از ابتدای ژل	شماره ستون و تیمار											وزن مولکولی (کلو دالتون)	حرکت نسبی (RM)
		۱	۲	۴	۵	۶	۸	۹	۱۰	۱۲	۱۳			
		س	س	س	س	س	CB	CB	CB	CB	CB			
۱	۱/۳			*	*	*			*	*	*	۶۲/۷	۰/۱۴۶	
۲	۱/۵	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۵۷/۴۵	۰/۱۶۸	
۳	۲			*	*	*			*	*	*	۴۳/۳۵	۰/۲۳۵	
۴	۲/۵	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۴۱/۰۹	۰/۲۴۷	
۵	۳	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۳۷/۲۱	۰/۲۶۹	
۶	۴/۳	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۳۳/۴۷	۰/۲۹۲	
۷	۴/۸	*	*	*	*	*			*	*	*	۲۹/۶۸	۰/۳۲۵	
۸	۵	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۲۳/۲	۰/۳۷	
۹	۵/۳	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۱۴/۶	۰/۴۹	
۱۰	۵/۵	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	۱۴/۴۴	۰/۵۹۵	

چون در این قسمت از گیاهچه عمدتاً پروتئین‌های آنزیمی از لایه آلرون و به مقدار کمی از اسکوتلوم تولید و ترشح می‌شوند و از آنجایی که در شرایط مختلف همانطوری که در شکل (۱) مشاهده می‌گردد عمده تغییرات در حضور و عدم حضور باندها در محدوده ۴۳/۳۵ - ۶۲/۷ کیلو دالتونی بود. لذا استنباط می‌گردد که باندهای ظاهر شده در نمونه‌های تحت تنش، ناشی از تغییر در تولید نوع ایزوزیم‌های این گروه آنزیمی باشد. از طرفی می‌دانیم که وجود قندها در محیط رویشی (ایجاد کننده تنش خشکی) به عنوان سوبسترا عمل آمیلازها می‌تواند سطح تولید تعدادی از ایزوزیم‌های آمیلازی را با تشدید سنتز پروتئین بی‌ثبات کننده mRNA آمیلازی را کاهش دهد (۱۷). با قبول این فرضیه و با توجه به نتایج الکتروفورز رقم CB در شرایط تنش خشکی (۵۰ و ۱۰۰ گرم در لیتر گلوکز) می‌توان نتیجه گرفت که میزان این پروتئین در CB بیشتر از رقم سهند است و همین

می‌تواند تولید آنزیم را به صورت پس‌خور کاهش دهد مطالعات آنها نشان می‌دهد که گلوکز نسخه برداری و سنتز پروتئین بی‌ثبات کننده mRNA آلفا آمیلازی را تحریک می‌کند (۱۷). بالا بودن در صد جوانه زنی ارقام در تنش خشکی نسبت به تنش شوری را نیز می‌توان با توجه به این واقعیت توجیه کرد لذا به نظر می‌رسد که در آزمایشات مطالعه تنش خشکی برای سنجش میزان فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز بایستی به جای گلوکز از ترکیب دیگری استفاده شود.

با توجه به شکل ۱ ملاحظه می‌شود که اعمال تنش‌های شوری و خشکی به بذور در حال جوانه زنی منجر به تغییر در الگوی الکتروفورزی باندهای ۱، ۳ و ۷ (۶۲/۷، ۴۳/۳۵ و ۲۶/۶۸ کیلو دالتون) شده است. فرضیه ی ما در انجام الکتروفورز این قسمت از بذور تحت تنش، این بود که تنش‌ها بر روی بیان ژنهای آنزیم‌ها بخصوص آنزیم‌های مهمی چون آمیلازها موثر خواهد بود

1998; Drought - induced effects on nitrate reductase activity and mRNA and on the coordination of nitrogen and carbon metabolism in maize leaves. *Plant Physio.*, 117:283-292.

14- Jeschke D. and Wolf O., 1993; Importance of mineral nutrient cycling for salinity tolerance of plants. In *towards the rational use of high salinity tolerant plants*, edited by H. Lieth and A. Al Masoom, pp. 265-278. London: Kluwer Academic Publishers.

15- Laemmli, UK. 1970; *Nature*. 227: 680-685

16- Lin, CH., and Kao, CH., 1995, NaCl Stress in rice seedling: Starch mobilization and the influence of gibberellic acid on seedling growth. *Bot. Bull. Acad. Sin.*, 36: 169 – 173.

17- Loreti, E., Amedeo, A., and Perata, P., 2000; Glucose and disaccharide - sensing mechanisms modulate the expression of alpha-amylase in barley embryos. *Plant Physiology*, vol. 123, pp. 939 - 948.

18- Maas E.v., 1980, Salt tolerance of plant. *Agric. Res.*, 1: 12-29.

19- Naidu, B.P., Paleg, L.G. and G.P. Jones, 1992; Nitrogenous compatible solutes in drought stressed *Medicago* spp., *Phytochemistry*, 31: 1195 - 1197.

20- Paul, E., Verslues and Robert, E., Sharp, 1999; Proline accumulation in maize primary roots at low water potentials. II. metabolic source of increased proline deposition in the elongation zone. *Plant Physiology*, April, vol. 119 PP. 1349-1360.

21- Stewart, C.R., 1981; Proline accumulation: Biochemical aspect. In: *Physiology and Biochemistry of drought resistance in Plants.* (Eds.): L.G. Paleg. and D. Aspinall. pp. 243-251

22- Subbarao, V.K., Datta, R. and Sharma, R., 1998; Amylase synthesis in scutellum and aleurone layer of maize seeds. *Phytochemistry*, vol. 49, No. 3, pp. 657-666.

23- Takano, T. and G. Takeda, 1985; Polymorphism for alpha-amylase in germinating barley varieties detected by isoelectric-focussing gel electrophoresis. *Japan.*

24- Verslues, P.E. and Sharp, R.E., 1999; Proline accumulation in maize primary roots at low water potentials. II. Metabolic source of increased proline deposition in elongation zone. *Plant Physio.*, 119: 1349-1360.

25- Voltaire, F., Conejero, G. and Lelievre, F., 2001; Drought survival and dehydration tolerance in *Dactylis glomerata* and *Poa bulbosa*. *Aust. J. Plantphysiol.*, 28: 743-754

26- Yoshida, Y., T. Kiyosue, K. Nakashima, Y. Yamaguchi-Shinozaki and K. Shinozaki., 1997; Regulation of levels of proline as an osmolyte in plants under water stress. *Plant & Cell Physiol.*, 38: 1095-1102.

امر می‌تواند کاهش فعالیت آمیلاز در CB و به دنبال آن در صد جوانه زنی بسیار پایین CB در شرایط خشکی را توجیه کند. اما باید توجه داشت که برای چنین استدلالی به طرح و تکرار آزمایش‌های زیادی نیاز است. مشاهده نشدن باند شماره ۷ (۲۸/۶۸ کیلو دالتون) در نمونه‌های شاهد و تیمار ۷ گرم در لیتر NaCl رقم CB مورد اختلاف عمده ای است که بین دو رقم مشاهده می‌گردد.

سپاسگزاری

از کلیه افرادی که ما را در انجام این تحقیق یاری نموده اند کمال تشکر و قدر دانی را داریم.

منابع مورد استفاده

۱- حیدری، ر. و حیدری‌زاده، م. ۱۳۸۰؛ ارزیابی مقاومت به خشکی، شوری، دما، تغییرات اسیدیته و بررسی تغییرات برخی از شاخص‌های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی در مرحله گیاهچه ای در چهار رقم گندم ایرانی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه.

۲- نوجوان، م. ۱۳۷۷؛ آزمایش‌های فیزیولوژی گیاهی (۱)، ۳۰، دانشگاه ارومیه.

3- Akazawa, T., Mitsui, T. and Hayashi, M., 1988; In the biochemistry of plants. Vol. 14, ed. P. K. Stumpf and E. E. Conn. Academic press, New York, P. 456

4- Aziz, I. and M.A. Khan, 2001; Experimental assessment of salinity tolerance of cereals tagal seedlings and saplings from the Indus Delta, Pakistan. *Aquat. Bot.*, 70: 259-268.

5- Blum, A., 1988; *Plant breeding for Stress environments*. Boca Raton: CRC Press.

6- Bollage, D. M., and Edelstein, S. J., 1990; *Protein methods* Wiley – USS.

7- Brown, G., and O. Jacobsen, 1982; Genetic basis and natural variation of alpha-amylase isozymes in barley. *Genet. Res.* 40: 315-324.

8- Cellier, F., Conejero, G., Breidler, J., and Casse, F., 1998; Molecular and physiological response to water deficit in drought-tolerant and drought-sensitive lines of sunflower. *Plant Physiology*. 116: (319-328).

9- Delauney AJ, Vema DPS, 1993; Proline biosynthesis and osmoregulation in plants. *Plant J.* 4.. 215– 223.

10- Dubois, M., Gilles, K. and Hamilton, J. K., 1951; A colorimetric method for the determination of sugars. *Nature, London* 168: 167.

11- Fincher, G.B., 1989; Annual Review of Plant Physiology and Plant Molecular Biology 40, 305.

12- Flowers T. G. and Hajibagheri M.A., 2001; Salinity tolerance in *Hordeum vulgare*: ion concentration in root cells of cultivars differing in salt tolerance. *Plant and Soil*. 231: 1-9

13- Foyer, C.H., Valadier, M.-h., Migge, A. and Becker, T.W.,